

Knížecí rodina Schönburg-Hartenstein v Miletíně

Jak jsme psali už v minulém čísle, možná se může zdát zvláštní, psát v roce 100. výročí vzniku Československé republiky právě o posledních příslušnících aristokracie na miletínském zámku. Ale snad je to právě vhodná příležitost připomenout si představitele společenského řádu, který tehdy v našich zemích definitivně zanikl, přestože předtím po staletí přinášel české společnosti právo a stabilitu. Proto, aniž bych se chtěl pouštět do úvah o historickém významu české šlechty, přináším malou, nezaujatou vzpomínku na významnou knížecí rodinu, která vlastnila někdejší miletínské panství v letech 1881-1913. Pokračujeme druhou částí zajímavé historie.

Schönburg-Hartenstein v Miletíně

Dědici rodu se stali tři Alexandrovi synové. Nejstarším synem byl Alois (Aloys), (1858-1944) armádní důstojník; Eduard (1863-1903) vstoupil do kláštera a Johann (1869-1937) si podobně jako otec zvolil kariéru diplomata. Po otcově smrti v Miletíně krátce pobýval nejmladší Johann, kterému však později připadla Červená Lhota, takže Miletín se stal majetkem rodové primogenitury a letním sídlem nejstaršího syna Aloise a jeho rodiny.

Na knížete Aloise Schönburg-Hartensteina vzpomínal miletínský krejčí František Birner jako na silného a přes 2 m vysokého pána. O jeho rodině pak píše: „Paní kněžna Johanna byla rozená Coloredo-Mannsfeldová, hez-

ká paní, i kníže byl fešák. Rodem byli Sasové. Měli sedm dětí.

Princové Alexandr a mladší Jeroným, ten zemřel v 18 letech jako kadet dragounů ještě před válkou. Dcery Aglae, Lili, Margareta, Marie Terezie a Izabela. Ta poslední se narodila v Miletíně. Jedna z nich kulhala. Všechny byly hezké až na Aglae, ta se stala jeptiškou. Ta kulhavá se provdala za knížete Rohana na Sychrov. Tam si jí lidé vážili. Byla velice hodná, vůbec všichni byli hodní. Byli to aristokraté, ale narodili se v tom a byli k lidem dobří a moc lidí se u nich zaměstnalo-lokajové, kuchaři a kuchařky, pracovníci v prádelně, na polích, v lese. Nikdo si nemohl stěžovat.“

Alois Schönburg-Hartenstein se narodil v Karlsruhe 21. listopadu 1858, po studiích se věnoval vojenské kariéře. Sloužil u jezdeckta, později ve štábních funkcích, naposledy jako vojenský

přidělenec na rakouském velvyslance v Berlíně.

Po otcově smrti v roce 1896 se ujal správy rodového majetku a z toho důvodu odešel v hodnosti podplukovníka do zálohy. Po otci zdědil křeslo v panské sněmovně Říšské rady a až do roku 1913 působil též jako předseda rakouského Červeného kříže.

Oženil se roku 1887 s kněžnou Johannou Coloredo-Mannsfeld (1867–1938). Měl s ní sedm dětí: syn Alexander (*1888) a Hieronym (*1889), dcery Aglae (*1891), Karoline (*1892), Marie (*1896), Margaret (*1897) a nejmladší Isabella, která se narodila v Miletíně 20. srpna 1901.

Je jistě pro Miletín zajímavostí, že děvčátko pokřtil 22. srpna 1901, v ještě nedokončeném miletínském kostele, farář Filip Šubrt jako Isabellu Josefinu Marii a za kmotru jí byla kněžna Josefina z Trauttmansdorffu, rozená markýza Pallavicini, jejíž manžel kníže Karel Trauttmansdorff byl majitelem velkostatku Jičín. Byla to tehdy velká sláva.

Jan Hlavatý

Dokončení v příštím čísle